

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE/DIPLOMOVÉ PRÁCE¹

AUTORKA PRÁCE: Kateřina Habadová
NÁZEV PRÁCE: Středověké iluminované rukopisy
OBOR STUDIA: Obecné dějiny
AUTOR POSUDKU: Drahomír Suchánek
TYP POSUDKU: POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE/OPONENTA PRÁCE²

1) HODNOCENÍ OBSAHOVÉ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1–4³

Stanovení a vymezení cíle textu a výzkumného úkolu	2-3
Struktura textu (vymezení a řazení jednotlivých kapitol)	2-3
Metodologická úroveň textu	3
Faktografická správnost textu	2-3
Relevantnost tématu vzhledem k současnému stavu bádání	2
Správnost a úroveň užití odborné terminologie	2
Celková úroveň textu po obsahové stránce	3
Vhodnost příloh (vyplňujte pouze tehdy, pokud práce obsahuje přílohy)	-

2) HODNOCENÍ FORMÁLNÍ STRÁNKY PRÁCE:

Hodnocení 1–4⁴

Schopnost shromáždit a využít relevantní prameny a zdroje informací	2
Úroveň poznámkového aparátu	1
Stylistická úroveň textu	1-2

¹ Nehodící se škrtněte.

² Nehodící se škrtněte.

³ 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nevyhověl/a.

⁴ 1 = výborně, 2 = velmi dobře, 3 = dobře, 4 = nevyhověl/a.

Gramatická správnost textu	1-2
Celková formální úroveň textu	2

3) CELKOVÉ HODNOCENÍ PRÁCE:

Hodnocenou práci lze charakterizovat jako snahu o popsání hlavních charakteristik iluminované knižní tvorby ve 14. století. Autorka k záměru využila solidní množství odborné literatury i internetových podkladů a pokusila se na jejich základě odprezentovat nejdříve vývoj vytváření a shromažďování knih ve středověku, následně se zaměřila na knižní malbu (v českém prostředí a pro navazující srovnání v Anglii a ve Francii) a konečně se zaměřila na hlavní výsledky knižní malby, resp. mecenášství ve 14. století v českém prostředí.

Výsledky avizovaného výzkumu považuji za nejednoznačné. Kdyby autorka své počínání (a tedy i text své BP) zaměřila jen na iluminovanou rukopisnou tvorbu v Čechách ve 14. století a více se soustředila vedle popisu vývoje a hlavních prvků tohoto tématu i na analytičtější přístupy, mohl vzniknout ucelený a zajímavý výsledek (byť chápu, že s ohledem na obor studia byla snaha o evropský přesah nutná). V této podobě však struktura i obsah textu varují mezi obecným pohledem a koncentrací na české realie, aniž by byl vždy dobře zřejmý a zdůvodněný systém. Úvodní přehledové odstavce, kde prezentuje vývoj kodexů a knihoven, je v celku relevantní, byť nejednou dosti zjednodušený (zploštělý pohled na funkci klášterních knihoven; faktické omezení vývoje knihoven pro rané období na kláštery, což ale neplatí pro celou Evropu a nelze pominout např. městské prostředí Středomoří či fungující biskupské knihovny již od pozdní antiky apod). Rovněž některá tvrzení jsou nepřesná a zavádějící, např. nevím, jak by se mohla Sorbonna stát centrem vědeckého života i střední Evropy (s. 9); díla antických autorů se do Evropy těžko mohla dostat z Osmanské říše (s. 9) a celý přehled vývoje na s. 10 je zbytečně paušální až zavádějící.

V textu jsou bohužel vedle vcelku smysluplné prezentace i zjevné nesmysly. Např. tvrzení, že Francesco Petrarca navrhl Cosimovi Medici zpřístupnění knih a ten 1441 založil Bibliothecu Marcianu, ignoruje, že zmíněná knihovna vznikla v Benátkách (a ne ve Florencii) a Petrarca zemřel 1374, tj. 15 let před narozením Cosima. Obdobně Mikuláš V. a Sixtus IV. jsou skutečně zakladateli/obnoviteli papežské knihovny, ale samozřejmě té Vatikánské a na v Avignonu! (vše na s. 10).

Ve 2. kap. je podán přehled vývoje knihoven a písemnictví ve středověkých Čechách, na to navazuje obdobný pokus pro anglické a francouzské prostředí. Jedná se o výčtový přístup k tématu, nejednou bez jasné vnitřní logiky (např. na s. 26-27 autorka bez problémů v jednom odstavci hovoří o anglickém opatství St. Albans, aby následně skočila na Cluny a v dalším odstavci se stočila k založení univerzity v Oxfordu, resp. Cambridge, a zase se bez jakékoliv zjevné logiky vrátila k popisu úpadku Cluny. A v tomto stylu pokračuje i na dalších stranách). Ve 3. kap. se tematicky vztahuje ke knižní malbě v Čechách, resp. v záp. Evropě; autorka však nijak nevysvětluje, proč svůj zájem směřuje právě na 14. století, proč rezignovala na představení předchozího vývoje, co od svého výzkumu očekává apod. V poslední subkapitole této kapitoly předkládá to, co bych očekával jako smysl a cíl předchozí prezentace, tj. komparaci vývoje a specifik knižní malby v Čechách a v záp. Evropě; bohužel výsledek je omezený na pouhé 3 odstavce. Závěrečné kapitoly jsou v podstatě přijatelnou prezentací hlavních počinů knižní tvorby v českých zemích ve 14. století, resp. významných tvůrců a mecenášů.

K formální stránce větší připomínky nemám – jazyková kvalita textu i poznámkový aparát jsou standardní. Snad jen hlavní kapitoly by měly začínat na samostatné straně a výraz „České země“ se nepíše s velkým písmenem.

Měl jsem možnost posuzovat první pokus o závěrečnou práci studentky Habadové, proto registruji kvalitativní posun v přístupu k tématu a celkově práci ještě hodnotím jako hajitelnou.

PRÁCI K OBHAJOBĚ: ~~DOPORUČUJI~~/DOPORUČUJI⁵

NAVRHUJI HODNOCENÍ (SLOVY):⁶ dobře

K DISKUZÍ BĚHEM OBHAJOBY DOPORUČUJI TATO TÉMATA (ALESPOŇ 2):

1. Jaký je nestarší český rukopis? A jaké zná autorka knihy v českém prostředí ještě před příchodem cyrilometodějské misie (o nich hovoří na s. 11).
2. Na s. 41 autorka tvrdí, že nemáme kvůli rozkolu církve doklady o tom, že mezi důležité objednavatele iluminovaných rukopisů náležely v záp. Evropě církevní osoby/instituce – oč toto tvrzení opírá?

DATUM: 25. srpna 2021

PODPIS: _____

⁵ Nehodící se škrtněte.

⁶ 1 = výborně, 2 = velmi dobře 3 = dobře, 4 = nevyhověl/a.